povaha vykonávané práce. Jsou totiž nyní jurisdikci hornických rozhodčích soudů podrobeni všichni zaměstnanci, v y k o n á v a j í c í p r á c e v hornických závodech, podléhajících dozoru báňských úřadů včetně nakládání uhlí a koksu ze skládek, s výjimkou prací pouze přechodných, s provozováním hor toliko nepřímo spojených, jako montáží, stavebních prací a pod., n e c h ť j s o u v e s l u ž e b n í m p o m ě r u k m a j i t e l i h o r, č i l i n i c.

K této nové úpravě třeba poznamenati, že výslovným vynětím dotyčných kategorií dělníků z jurisdikce pracovních soudů ve smyslu cit. novely nebude příslušnost těchto soudů vyloučena v jejich pracovních věcech vůbec. Hornické rozhodčí soudy nejsou totiž povolány rozhodovati o všech sporech z pracovního (služebního) poměru. Podle stálé judikatury vrchního hornického soudu nejsou hornické rozhodčí soudy věcně příslušny ve sporech o zrušení pracovního (služebního) poměru po řádné výpovědi provedeného, ve sporech o náhradu škody třebas ze služebního poměru vzniklé, o vyklizení služebních bytů, poskytnutí dovolených in natura, o vydání vysvědčení, a pod. V tomto ohledu bude tedy jurisdikce ve sporech z pracovního (služebního) poměru dělena mezi hornické rozhodčí soudy a soudy pracovní. —st—

Novelisace německého trestního práva a řízení. Po novele z 26. května 1933 a po zákonu ze dne 24. listopadu 1933 proti nebezpečným zločincům ze zvyku bylo německé trestní právo po třetí podstatně pozměněno zákonem z 24. dubna 1934. Hlavní část předpisů týká se nové úpravy trestního stíhání velezrady a zemězrady. Dosavadní skutkové podstaty byly doplněny a zostřeny, trestné činy toho druhu byly přikázány — na místo dosud příslušného říšského soudu — zvláštnímu »lidovému soudnímu dvoru« (Volksgerichtshof), jenž rozhoduje ve sborech složených ze dvou osob způsobilých k úřadu soudce a 3 přísedících, které jmenuje říšský kancléř na návrh říšského ministra spravedlnosti. V úvahu přicházejí osobností, které mají zvláštní zkušenosti na poli obrany proti útokům státu nepřátelským. Jako dosud říšský soud tak může i lidový soudní dvůr postoupiti případ vrchnímu zemskému soudu. Dokud nebude lidový soudní dvůr zřízen, bude vykonávati jeho pravomoc nadále říšský soud.

Extradiční styk Švýcarska s cizinou. Podle známé každoroční publikace »Bericht des Bundesrates über seine Geschäftsführung« (1933) přibyly ve Švýcarsku dvě nové extradiční smlouvy, a to s Brasilií a s Tureckem. Prvá jest už ratifikována a nabyla mezinárodní účinnosti dne 24. února 1934, druhá byla jen podepsána v Ankaře dne 1. června 1933. Na podkladě této, ač jen podepsané smlouvy a tedy ještě neúčinné, vydalo již Turecko do Švýcar osobu stíhanou pro padělání peněz; je to pozoruhodné proto, že Turecko patří jinak mezi ony státy, které bez smlouvy nevydávají vůbec (na př. Velká Britanie, Finsko). Počet extradičních případů byl v roce 1933 nižší roku předešlého, zato vzrostla číslice »převzatých trestních stíhání« vlastních státních příslušníků, proviniv-